

İzbe Şiir

— Fulya Codal · 09 Mart 2011

-...şiir mi dedin?

-...ama arada bir sakat çocuklarımda olsun istiyorum belki de baktıkça acı çekmek için....

.....şiir doğuramıyorum abi nicedir, şiirle doğuyorum sanki tam öleceğim vakit....

ben demedim gel diye
o istedi kabus olup düşüme girmeyi
sabahı dar ettim
bir sürü şiir yazdım boşluğa

ne güzel tam unutuyordum kaybettiklerimi
iyiliğine gömecektim kalbimin titrekliliğini

ben seni, nasıl desem
hani gecelerden gece doğurur gibi
yıkıntından fotoğraflarını çıkarır gibi
anıları aklına sıkı sıkı kazır gibi
gidince anladım dağınıklılığımı
ama her şey yerli yerinde duruyormuş
giden, bir tek vazgeçilmeyen yara bereler
ve durduramadığın iniltiler kadar saçmaymış

yüküm yok bu hayata
tavrım yok kimseye
ah'ım var bir tek! ah'ım...

hem kimi neden yargıyorsun ki bu alemde
vurgun yiyorsa insan, denizi kim suçlayabilir
vapuru kaçırınca saate niye küfreder insan

...mış gibi yapınca acılar diniyorsa ne ala

yok eęer saçma sapan cam kesikleri lazımsa
içimde milyon tane can kırığı var
yapıştırsam olmaz mı, teselli etmek için içimi
içimi, teselli etmek için diyorum ya da, olmaz mı?

hangi dehşetten ıkmıştın anlamıyorum
-ki ıldırımıştın gördüğümde hatırla çaresizliğini
böyle kolay harcıyorsan beni emin ol
Çok zengin olmalı vicdansızlığın, çünkü ben eminim!

ah şiir
bir gece de beni ne hale getirdin böyle
kanıma girdin de ne oldu sanki Allah aşkına
ne acayip bir iksirsin sen ki içtim de hala gelemedim senden geriye...

bir kelebek gibi řimdi
aklımda duruyor lü řiirlerim
gözlerime tabutunu
nicedir indiremediğim

fulya/řubat2011